

os stærkt, men vi har dog vist, at vi vil noget. Det radikale Parti vil jo slet ingenting. Er det ærede Medlem Hr. Stauning tilfreds hermed? Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Rode ryster paa Hovedet. Jeg kan godt forstaa, at det ikke passer det ærede Medlem, men jeg synes dog, at det er meget berettiget at spørge for at faa klargjort, hvad det radikale Parti vil i denne Sag, thi Forholdet er efter mit Skøn det, at de vil slet ingenting, og det beklager jeg i højeste Grad. For mig har det været et meget alvorligt Spørgsmaal at finde Veje og Midler, hvorved man kunde hemme Arbejdsløsheden, og jeg vil se det, før jeg tror det, at Socialdemokraterne vil stemme mod dette Lovforslag; thi hvis de vælger det Standpunkt, saa ser de altsaa saaledes paa Sagen, at det er bedre slet ingenting at faa end at faa denne Lov. Og saa maa jeg rigtig nok spørge: Er det Frugten af hele den Kampagne, der er ført af Oppositionen overfor Venstre, at de Herrer ikke vil hjælpe Erhvervslivet? Det er virkelig et ynkeligt Standpunkt at være naaet til.

Holstein: Jeg vil gerne have Lov at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, hvis Retsindighed jeg aldrig har haft Grund til at drage i Tvivl, og til det ærede Medlem Hr. Pürschel, som forsvarer Regeringens Forslag, om de Herrer, dersom Arbejderne nu imod al Sandsynlighed gik ind paa en Forøgelse af deres Arbejdstid eller en Reduktion af deres Arbejds løn, da vilde anerkende den erhvervs-mæssige og sociale Beføjelse for et socialdemokratisk Ministerium til om et Aar at sige til Arbejdsgiverne: Ja, hvis I vil sætte Arbejdstiden ned til 7 Timer, eller hvis I vil sætte Lønnen op, skal I faa Beskyttelse for jeres Erhverv. Det forekommer mig, at anerkender man Berettigelsen af at stille den omhandlede Betingelse til Arbejderne fra et liberalt Ministerium, saa maa det vel i og for sig være lige saa berettiget at foretage den samme Henstilling til Arbejdsgiverne fra et socialdemokratisk Ministerium.

Dahlgaard: Der var en Bemærkning af den højtærede Minister før, som jeg ikke fik svaret paa. Ministeren paastod, at det hollandske Lovforslag var forelagt som et Importafgiftsforslag. Jeg kan oplyse, at det er forelagt som et Importreguleringsforslag den 17. Februar og gik ud paa at give Handelsministeren Bemyndigelse til at indskrænke Indførselen af Fodtøj, og at denne Bemyndigelse skulde gælde til den 1. Januar 1924.

Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen brugte saa stærke Ord som „ynkeligt“ og „jammerligt“ om det Parti, jeg tilhører, men jeg tror ikke, det kan have undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed, at der ikke var rigtig Klang i de Ord, ikke noget til at bære dem oppe (Modsigelse). Nej, det var der ikke, og det er jeg ogsaa vis paa, at Partiet Venstres Medlemmer er klare over. Det er derfor, de protesterer saa stærkt nu. For hvad sagde det ærede Medlem? Det ærede Medlem sagde, at Ministeriet havde indbudt til Samarbejde overfor denne Krise, og at det var gjort, efter at man mente ikke at kunne gennemføre Importreguleringen. Hvori bestod denne Indbydelse til Samarbejde? Den bestod deri, at man gik til en ensidig Forhandling med det konservative Folkeparti om den Form for Støtte til Industrien, som man vidste, at det radikale Venstre aldrig nogen Sinde vilde gaa med til, og som Partiet Venstre havde erklæret, at de ikke vilde gaa med til. Det var Formen for Indbydelse til Samarbejde, og saadan handlede man, samtidig med at man vidste, at de tre andre Partier mente, at Importregulering var en Form, der kunde anvendes uden nogen som helst Risiko med Hensyn til Udlandet. Naar det ærede Medlem Hr. Martin Hansen nu er saa forbavset over den Stilling, vi tager, saa vil jeg tænke mig, at det ærede Medlems Forbavselse har været endnu større ved, at han har maattet læse sit eget Presseorgan og læse, hvorledes dette Blad skriver, at Importregulering var langt at foretrække, den var dog til at komme af med igen, hvad Told ikke var. Det ærede Medlem kan der læse om, at Importregulering er ikke i Strid med Frihandelsprincipperne; det ærede Medlem kan læse, at det var ikke ilde, at med denne Importregulering kunde man samle alle de andre Partier. Jeg vil antage, at det ærede Medlems Forbavselse er steget til de højeste Grader ved at læse noget saadant i sit eget Partis Organ. Overfor den Ynkelighed og Jammerlighed, mit Parti skulde bære til Skue, vil jeg mene, at den samme Ynkelighed og Jammerlighed maa det ærede Medlem finde hos nogle af sine Partifæller i Kraft af deres Stilling i Aften. Det nytter ikke at tale saadan. Forholdet er det, at der staaer to Principper overfor hinanden: Importregulering og en formidabel Forhøjelse af Toldsatserne. Det Parti, jeg tilhører, har kunnet gaa med til Importregulering, men Partiet Venstre har nægtet at gaa med dertil, til Trods for at det Standpunkt kunde samle alle Rigsdagens Partier. Partiet Venstre